

ថ្ងៃ
លក្ខ ៣២ ខែ កញ្ញា ៩ ៨៩៣១

វិអី ២៥ ខែ កញ្ញា ២០២៤

អុទសាងរមបុំដ្ឋាយ

ធនក្រឹម

នៅថ្ងៃ ២៥២៣ នៃការណាំខ្សោយប្រជាមាល ៦៥៥,៩៩៣ តាន បែងមូលគោប្រជាមាល ២,៨៩០ លានបាហ៍ ចំព្រឹមាមុលៗលើការបុំដ្ឋាយ ៩៥២២ រ៉ូយលេខ ៩ និងភាគវ៉ាអ៊ី ៥ នៃ ខោងហុងការណែនាំការងារ និងការបុំដ្ឋាយ នៅក្នុង ៩.៥ លានតាន ហើយគឺបែងមូលគោប្រជាមាល ១០,០០០ លានបាហ៍

ย่อมเป็นที่ทราบกันว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการประกอบอาชีพทางการเกษตรกันมากคือประมาณร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด เมื่อมีการประกอบอาชีพด้านนี้กันมาก การเพาะปลูกพืชบางชนิดจำต้องอาศัยปุ๋ย เพื่อช่วยในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร แต่บะจุบัน ปริมาณปุ๋ยที่ผลิตได้ภายในประเทศไทยยังไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของเกษตรกร จึงต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศทุกปีไปไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของวัตถุดิบหรือแม่ปุ๋ย และปุ๋ยสำเร็จรูป เนื่องจากการขาดโรงงานผลิตแม่ปุ๋ยในประเทศไทยและผลผลิตของปุ๋ยที่ได้จากโรงงานผลสมปุ๋ยในประเทศไทยไม่เพียงพอ

การนำเข้าของปุ๋ย ก่อให้เกิดปัญหาทางการค้าข้ามประเทศ เช่น จากรัฐดิบทางเดินมีราคาน้ำหนึ่งเรื่อยๆ ตามความเคลื่อนไหวของตลาดโลก จนกระทั่งในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา น้ำหนึ่งรูปแบบได้อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงงานผลิตปุ๋ยใหม่จากก๊าซธรรมชาติซึ่งจะมีกำลังการผลิตมากเพียงพอตามความต้องการของประเทศไทย

ปริมาณการใช้ปุ๋ยกายในประเทศไทย

ปุ๋ยกายที่ใช้ในประเทศไทยนั้นแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภทคือ

๑. ปุ๋ยคอก

๒. ปุ๋ยอินทรีย์ ได้แก่ ปุ๋ยหมักของสำนักงานกรุงเทพมหานคร และปุ๋ยพืชสด

๓. ปุ๋ยเคมี ได้แก่ ปุ๋ยข้าว ปุ๋ยพิชไร่ ปุ๋ยไนโตร ไนโตรเจน ไนโตร กะปุ่ยคลังต่างๆ

จากสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปรากฏว่า ในปี ๒๕๒๓ เกษตรกรนิยมใช้ปุ๋ยคอกกันมาก คิดเป็นปริมาณ ๒,๔๗๕,๘๙๐ ตัน หรือร้อยละ ๔๙ ของปริมาณปุ๋ยทั้งหมดที่ใช้ในปีนั้น รองลงมาคือปุ๋ยเคมี ได้มีการใช้เพียง ๗๖๖,๙๐๐ ตัน หรือร้อยละ ๑๐ ของปริมาณทั้งหมด เป็นที่น่าสังเกตว่าปริมาณปุ๋ยที่ใช้ในปี ๒๕๒๓ นั้นลดลงจากปี ๒๕๒๒ ถึงร้อยละ ๘ และปุ๋ยเคมีที่ใช้ในปี ๒๕๒๓ นั้นลดลงจากปี ๒๕๒๒ ถึงร้อยละ ๗ และปุ๋ยเคมีที่ใช้ในปี ๒๕๒๓ นั้นลดลงจากปี ๒๕๒๒ ถึงร้อยละ ๔ และปุ๋ยเคมีประมาณครึ่งหนึ่งนั้น นั้นมาจากปี ๒๕๒๒ ร้อยละ ๔ เพราะช่วงปลายปี ๒๕๒๓ กับช่วงต้นปี ๒๕๒๓ เกิดภาวะฝน

แล้ว ทำให้พื้นที่ในการท่านาป่วยประมวล ๒.๐ ล้านไร่ เกิดน้ำท่วมในภาคตะวันออก จึงทำให้ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีลดลงในขณะที่การใช้ปุ๋ยเคมีส่วนรวมเพิ่มขึ้น สำหรับปุ๋ยอินทรีย์นั้น มีการใช้เพียง ๑๗,๖๖๓ ตัน หรือร้อยละ ๐.๔ เท่านั้น

การผลิตปุ๋ยกายในประเทศไทย

ขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในเมืองงาน พฤติปุ๋ยก็พัฒนาขึ้นเป็นแม่ปุ๋ย หรือโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีสมบูรณ์แบบ โดยการนำวัตถุดิบจากธรรมชาติมาผลิตเป็นปุ๋ยสำเร็จรูป เนื่องที่เดียวที่ได้มีการจัดตั้งบริษัทปุ๋ยเคมี จ่าภัตในปี ๒๕๒๓ ที่อ่าวเกาะมีนาจะหัวด้าปางสามารถผลิตปุ๋ย ถูเรียว และปุ่ยแอนโนบีซัลเฟต์จากอวนหินลิกไนท์ แต่เนื่องจากถ่านลิกไนท์มีคุณภาพต่ำจึงทำให้บริษัทประสบปัญหาในด้านการผลิต นอกจากนี้ยังมีบัญชาในด้านการบริหารและการตลาด จึงเผชิญกับปัญหาการขาดทุนเป็นระยะเวลานาน ด้วยเหตุการณ์ทางการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการหุ้นส่วน จึงให้ยกเลิกกิจกรรมบริษัทปุ๋ยเคมี จ่าภัตเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๒๓ แต่ปัจจุบันนี้ ไม่ได้ใช้ในกระบวนการผลิตปุ๋ยพิชสด และไม่มีปัจจุบันที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน จึงมีแต่ผลิตปุ๋ยที่สำคัญเท่านั้น ๒ แห่งคือ

๑. โรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ของสำนักงานปุ๋ยกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังคงดำเนินปุ๋ยจากเศษขยะมูลฝอยและน้ำมันผลิตปุ๋ย ๒ ถูก ได้แก่ กทม. ๑ และ กทม. ๒ แต่ปัจจุบันนี้ สำนักงานไม่ได้ใช้ในกระบวนการผลิตปุ๋ยพิชสด และไม่มีปัจจุบันที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน ๒๕๒๓ ที่ผ่านมาโรงงานนี้สามารถผลิตปุ๋ยได้ ๑๖,๕๐๕ ตัน

๒. โรงงานผลิตปุ๋ยของเอกชนในขณะนี้บางโรงได้มีการนำแม่ปุ๋ย หรือปุ๋ยเชิงเดียวเข้ามาจากต่างประเทศ และวันนี้ผลิตตามมาตรฐานต่างๆ ให้มีอัตราส่วนของน้ำรากต่อดอกคิดถึงกับความต้องการของพืชแต่ละชนิด บริษัทที่ใหญ่ในปี ๒๕๒๓ สำนารถผลิตปุ๋ยเคมีได้ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ส่วนผู้ผลิตรายย่อยอื่นๆ สามารถผลิตได้รวมกันประมาณ ๙๐,๐๐๐ ตัน

ปริมาณการนำปุ๋ยเข้า

ปุ๋ยเคมีที่นำเข้าแนวออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. ปุ๋ยเชิงเดียวหรือแม่ปุ๋ย ซึ่งประกอบด้วยรากต่อดอกคิดถึงใน ๓ ชาติ อันได้แก่ ในประเทศไทย ฟิลิปปินส์ และไนซ์เซอร์บีน

๒. ปั้ยเคมีสำเร็จรูป หรือปั้ยผลิตซึ่ง
เป็นแม่ปุ่ม ที่ได้จากการผลิตราดในโตรเจน
ฟอตฟอร์สและไปแัดเซรีนเข้าด้วยกันจะโดย
วิธีการทางเคมีหรือการนำปั้ยเชิงเดียวมาผสาน
กันได้

ในปี ๒๔๗๓ มีการนำเข้าปั้ยประมาณ
๖๘๕,๙๙๙ ตัน เป็นมูลค่าประมาณ ๒,๔๙๐
ล้านบาทซึ่งปริมาณลดลงจากปี ๒๔๗๒ ร้อย
ละ ๑๙ และคาดว่าอีก ๔ ปี ข้างหน้าความต้อง^๔
การใช้ปั้ยมากขึ้นถึง ๗.๔ ล้านตัน หรือคิด
เป็นมูลค่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท

ด้านการตลาด

๑. ภาครัฐบาล มีองค์กร
คลาดเพื่อเกษตรกร (อสก.) เป็นผู้รับผิดชอบ
โดยรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศบ้างและมี
การจัดประมูลซื้อปั้ยในประเทศไทยด้วย

๒. ภาคเอกชน เนื่องจากการค้าปั้ย^๕
ในประเทศไทยมีความสัมพันธ์ กับการค้าปั้ยระหว่าง
ประเทศมากในการนำเข้า วัสดุอุปกรณ์ หรือ
ปั้ยสำเร็จรูป ราคาในประเทศไทยจะค่อนไปทาง
ตามราคาน้ำดิน นอกจากนั้นยังมีผล
กระทบจากการร่วนราคาน้ำมัน เพราทำให้
ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น และราคาในการนำ
เข้า เช่นวัสดุอุปกรณ์ทางเคมีก็สูงขึ้น

ภาวะปั้ยในปัจจุบัน

เกิดภาวะการค้าชะงักใน คลาดขั้น พ่อค้า
จะเปรียบเทียบการนำเข้า เนื่องจากกำลังในการ
ซ้อมอยู่ สาเหตุที่มันอยู่นี้ ของจากการขายปั้ย^๖
ให้เกษตรกรในปีนี้ (๒๔๗๔) ขายได้น้อยลง
เนื่องมาจากเกษตรกรขาดผลผลิตได้ในราคาน้ำดิน
ไม่ดี อ่านจากข้อจึงลดลงภาวะจึงอยู่ใน
ดักแด้ระหว่างกับหอด

นอกจากนี้ วัสดุของปั้ยได้มีการลงนาม^๗
ในสัญญาแลกเปลี่ยนข้าวโพดของไทย จำนวน
๑ แสนตัน กับปั้ยสูตร ๑๖—๑๐—๐ ของโซเวียต
จำนวน ๔ หมื่นตัน โดยหักสองฝ่าย^๘
ได้ตกลงให้ข้าวโพดมีราคาน้ำดินละ ๒.๕๐๐ บาท
และปั้ยราคาน้ำดินละ ๔.๕๒๐ บาท โดยจะเริ่ม^๙
ส่งมอบข้าวโพดในเดือนกรกฎาคม ๒๔๗๕

โครงการผลิตปั้ยในอนาคต

ตามที่ประเทศไทยได้ขุคันพบก้าชาร์ม
ชาติจังกอให้เกิดประโยชน์ในการผลิต ปั้ยเคมี
เนื่องจากในก้าชาร์มชาตินี้มีก้าชมีเกน CH₄
จะเป็นอยู่เป็นส่วนใหญ่ที่ก้าชนี้จะเป็นวัสดุอุปกรณ์
สำคัญในการผลิตแม่ปุ่ม หรือปั้ยเชิงเดียวอัน
ได้แก่โซเวียต ให้แผนโนเมเนียฟอตเฟตและใน
เดือนปีหน้าจะออกสัมภาษณ์ ก้าชาร์มชาติจังกอ

จึงรับข้อเสนอในการลงทุนต่อโรงงานผลิตปั้ย
เคมีจากก้าชาร์มชาติในบริเวณ บ้านนาบ ตา-
พุด จังหวัดราชบุรี ซึ่งจะใช้เงินลงทุนประมาณ
๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยคาดว่าจะผลิตปั้ย ใน-
โตรเจนได้ ๑๖๐,๐๐๐ ตัน และปั้ยฟอตเฟต
๑๕๐,๐๐๐ ตันต่อปี โรงงานจะก่อสร้างและวิ่ง^{๑๐}
เส้นทางในระยะเวลา ๑-๒ ปี ข้างหน้า

โรงงานนี้ เมื่อเบ็ดเตล็ดนิการผลิต จะทำ
การผลิตปั้ยในเนื้อ ๑,๓๕๐ ตัน/วัน ญี่ปุ่น
๑,๗๒๕ ตัน/วัน ให้แผนโนเมเนียฟอตเฟตหรือ
โนเมเนียนฟอตเฟต ๑,๕๐๐ ตัน/วัน

อันจะทำให้ประเทศไทยมีปั้ยเคมีใช้เพิ่มขึ้น
อีกนับประมาย ๑ ล้านตัน

สรุปข้อคิดเห็น

ควรได้ที่ปริมาณการผลิตปั้ยภายใน
ประเทศไทยไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของ
เกษตรกรและยังต้องอาศัยการนำเข้าจากต่าง^{๑๑}
ประเทศ ทางรัฐบาลจึงควรที่จะสนับสนุนให้
มีการผลิตปั้ยในประเทศไทยให้มากขึ้นด้วยการ
ส่งเสริมให้มีการลงทุนทางด้านนี้เพื่อรองรับ
ความต้องการที่จะปรับปรุงผลผลิตทางการ
เกษตรของประเทศไทยให้มากขึ้น